GREGORIUS MAGNUS
12. Jh.
Seite 49v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uelox ad audiendu. tardus aut̃ ad loquendu. Hinc mer̃u
adiungit. Lingua inquietu malu. plena ueneno morti
fero. Hinc p̃semetipsum uerbis admonet dicens. Omne
uerbu otiosum qd locuti fuerint homines. reddent de eo
rationẽ in die iudicii. Otiosum q̃ppe uerbũ est. qd aut
ratione iuste ꝗ necessitatis. aut intentione pie ꝗ utilitatis carret.
Si g̃ ratio de otioso sermone exigit̃. pensandu uallẽ quẽ pe
na illud multiloquium sequit̃. in quo etia p̃ superbie ꝗba pec
cat̃. Sciendu quoq; ẽ qd ab omni rectitudinis statu
deficiunt. qui p̃ noxia uerba delabunt̃. Humana et ꝫ
mens aquẽ more ꝓ circumclusa ad superiora colligit̃. qa
illud repetit unde descendit. ꝓ relaxata deperit. qa se
p̃ infima inutilit̃ spargit. Quot enim sup̃ uacuis uerbis
a silentio sui censura dissipat̃. quasi tot riuis extra se ducit̃.
unde ꝓ reduce intentu ad sui cognitionẽ n̄ sufficit. quia p̃
multiloquiu̅ tanto sparsa. uim intimẽ considerationis amit
tit. Tota se g̃ insidiantis hostis uulneribꝫ detegit. q̃ nulla
se munitione custodie circumcludit. Unde septum est.
Sicut̃ urbs patens ꝓ absq; murorũ ambitu. sic uir qui n̄ pot̃
in loquendo spm̄ suum cohibere. Qua enim muru silentii
n̄ habet. patet inimici iaculis cuiitas mentis. ꝓ cum se p̃ ꝗba
ert̃ semet ipsa eicit. apta se adusario ostendit. Quam tan
to ille sine labore supat. quanto ꝓ hec cadẽ quẽ uincit̃
cont̃ semetipsa p̃ multiloquiu pugnat. Si int̃ hec sciendu
ẽ. quia cum pauore numio a locutione restringim̄. int̃ du
plusq̃m necesse est int̃ clausha silentii coartam̄. ꝓ dum lin
guẽ uitia in caute fugim̄. occulte deterioribꝫ implicamur.
Iam sepe dum eloquio immoderate compescimur: graue

v. Al.